

ΑΝΙΑ

Ἐπόψε, ὦχρά στή θύμησι — σὲ ξαναφέρνω πάλι
— τέτοιες στιγμὲς παντοεινὰ μὲ τριγυρίζει ἡ ἀνία
πὸν μὲ τὴν ἀγρία τῆς μορφῆς, στυγνὴ σὰν Ἐριννύα
σὲ σκέψεις μελαγχολικῆς μοῦ γέρονει τὸ κεφάλι.

Πλέω σὲ μιὰ πλατύτατη θάλασσαν ἠδονῆς,
γέρονουν τὰ κουρασμένα μου μέλη σὲ μιὰ ἀτονία
στριγγά, τρελλὰ καὶ θλιβερὰ μὲ κνηγᾶ ἢ μανία
μὲ ὄψι μαινάδας ἄγριας καὶ στυγνῆς.

Ζῶ κάποια μελαγχολικὰ ποιήματα τ' Οὐράνη
γεμάτα ἀπὸ τὴν ἄρρωστη καὶ κουρασμένη ἀνία
σὰν τὴν διώκει ἡ θλιβερὴ κι' ὦχρὴ μελαγχολία
τριγκλίζοντας σὲ σκοτεινὸ κι' ἀνήλιαγο λιμάνι.

τὰ ὀκνὰ ἀναδεύει χέρια τῆς στὸ σκότος ὅπου πλέει
ἀνιστορώντας μέσα του, ὡς γέρονει ἀργὰ ἢ Δύση
κάποιον καῦμὸν ἀξέχαστον πὸν δὲ μπορεῖ νὰ σβύσῃ.

Ἐπόψε δὲ σὲ λησμονῶ· πικρὰ ἢ ψυχὴ μου σιγοκλαίει.

ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΪΑΝΟΣ

NECESSITAS

ΜΟΙΡΑΙ

Πάνω στοὺς οὐρανοὺς εἶν' οἱ θεοὶ κουμένοι!
Κόρες τῆς Νύχτας: Ἡ τυφλὴ Κλωθὼ ὑφαίνει
τὸ νῆμά τῆς στὸ μουσικὸ τ' ἀδράχτι. Κλώθει
ἢ Λάχεσις ὅσους μᾶς τυραννοῦνε πόθοι.

Ἄρόητα ἢ Ἄτροπος τὴν προεπομένη
τυλιγαδιάζει τύχη μας ἀφηρημένη.
Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μας ποῦ τῆς παρεδόθη
στὸ θάνατο σκορπίζει δίχως νὰ τὸ νοιώθει.

Χωρὶς συνείδησι, ὅπως μικροὶ σαλιάγκοι
σερνάμενοι στὴ γῆ χαράζοντε πιγμένο
σὲ φωτεινὴ γραμμὴ ἀφρό, ἔτσι κ' ἢ μοῖρες

γυρνώντας μαῦρο νῆμα στ' ἀδραχτιοῦ τῆς γῆρας
κλώθουν κοντὰ ἐπ' εἶνε καθενὸς γραμμένο.

Μέσ' τῇ δημιουργίᾳ, μιὰ θεά: ἢ Ἀνάγκη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ